

Belgische Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

van 8 december 2009

Aanwezigen

Dames: Crauwels (VVSG), Dogniez (Croix- Rouge), Dumont (Amnesty International), Houben (VWV), Janssens (Foyer), Lommée (BCHV), Machiels (Fedasil), Crauwels (VVSG), Semokh (Convivium), Thiébaud (APD), Troost (VMC),

Heren: Beys (Caritas), Dermaux (CGVS), Geysen (DVZ), Halimi (IOM), Michiels (Rode Kruis), Renders (JRS), Vinikas (BCHV), Wolff (BCHV).

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

De heer Vinikas opent de vergadering om 9u30.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 8 september 2009

Er zijn geen opmerkingen over het verslag van november. Dit wordt dan ook integraal goedgekeurd.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

1. In de maand november 2009 werden 1.866 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 95 asielaanvragen per werkdag (19 werkdagen). Ter vergelijking: in oktober 09 werden 81 asielaanvragen ingediend per werkdag. Die maand telde echter 22 werkdagen. In november 09 werden 1.803 aanvragen ingediend op het grondgebied, 26 in de gesloten centra en 37 aan de grens. Dit betekent een stijging met 13 asielaanvragen in vergelijking met oktober 2009 en een stijging van 750 aanvragen in vergelijking met november 2008.
2. De top tien van meest voorkomende nationaliteiten bij de asielaanvragen van november 2009 is: Kosovo (217), Rusland (187), Armenië (162), Guinee (155), Afghanistan (141), Irak (137), Servië (62) Kongo (58), Georgië (41) en Iran (38).

3. In november 2009 werden 1.172 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 909 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 119 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 144 weigeringen van inoverwegingname (13quater) en 163 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. Daarnaast werden 35 beslissingen aan de grens genomen: 16 overgemaakt aan het CGVS, 2 bijlage 13quater en 17 bijlage 26quater. In de gesloten centra werden 30 beslissingen genomen: 19 overgemaakt aan het CGVS, 3 bijlagen 13quater, 8 bijlagen 26quaters. Een dossier werd zonder voorwerp afgesloten, wat het totaal aantal in gesloten centra behandelde dossiers op 31 brengt.
4. In november 2009 werden 351 meervoudige asielaanvragen ingediend, 74 minder dan in oktober 2009. Dit vertegenwoordigt 19,47 % van het totaal aantal aanvragen dat ingediend werd in november 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (64), Irak (42), Kosovo (30), Rusland (26) en Slowakije (24).
5. Met betrekking tot de opsluitingen in november 2009: niemand werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de Dublindossiers werden 41 personen opgesloten in de determinatiefase bij het indienen van de asielaanvraag (bijlage 39ter) op grond van artikel 51/5 §1 en 72 na een beslissing van weigering tot tenlasteneming (bijlage 26quater).
6. De hits Eurodac: er waren in de loop van de maand november 2009 426 Eurodac-hits in totaal. Dit is een stijging in vergelijking met het begin van dit jaar. De voornaamste landen waar vingerafdrukken teruggevonden zijn, zijn: Polen (90), Hongarije (74), Griekenland (55), Denemarken (42) en Frankrijk (27). Van deze personen werden 16 personen opgesloten met het oog op een overdracht naar Griekenland, 12 voor Polen, 7 voor Spanje, 6 voor Duitsland en 5 voor Nederland, Italië en Zwitserland.
7. In november 2009 werden door 102 NBMV een asielaanvraag ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (77 jongens en 25 meisjes), allen op het grondgebied. Er waren 6 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 26 tussen 14 en 15 en 70 tussen 16 en 17. De meest voorkomende landen van herkomst van de NBMV waren Guinea (27), Afghanistan (23), Kongo en Somalië (21), Irak (9) en Kosovo, Angola, Niger en Sri Lanka (3).
8. De heer Renders vraagt welke profielen (nationaliteiten) de personen hebben die in de gesloten centra een asielaanvraag indienen. De heer Geysen antwoordt dat dit zeer divers is. Er is geen eenduidig profiel dat eruit springt.
9. De heer Renders heeft de indruk dat de meerderheid van de personen, die overgebracht worden naar Duitsland op basis van het overnameakkoord met Duitsland van 17 mei 1966 betreffende de ten laste neming van personen aan de grens (zie punt 13 verslag van de contactvergadering van 2009), in de praktijk meestal niet opgesloten is. De heer Geysen bevestigt dat de meerderheid van deze personen niet opgesloten is op het moment van de transfer. Wanneer er echter een bijlage 26 afgeleverd werd aan de grens, dan kunnen deze personen steeds opgesloten worden wanneer ze zich aanbieden bij DVZ.
10. De heer Renders vraagt opheldering over het geval dat aangehaald werd op de laatste contactvergadering, van een persoon die asiel had aangevraagd na aankomst met een boot en wiens advocaat de toegang werd geweigerd (eveneens bij het langsgaan in het

ziekenhuis liet de politie hem niet binnen). De heer Geysen zegt dat hij zich hierover geïnformeerd heeft maar dat er hierover geen instructie was van DVZ, maar misschien wel van de politie.

11. Betreffende hetzelfde geval maakt de heer Renders zich zorgen over het feit dat deze persoon zou zijn teruggekeerd met dezelfde boot waarmee hij was toegekomen. Bovendien betreft het geen boot voor het vervoer van personen. Zijn er garanties dat de transporteur de persoon zal meenemen naar zijn vertrekpunt en in goede omstandigheden? Gaan we op deze wijze niet in zekere mate over tot een illegale uitwijzing van een persoon die op clandestiene manier is toegekomen. De heer Geysen antwoordt dat dit de procedure is omdat de persoon een asiel aanvraag op een boot. De reder is hiervoor verantwoordelijk. Hij preciseert eveneens dat de aanvraag geformuleerd was op een boot en niet op het grondgebied, waarop de heer Renders opmerkt dat de aanvraag gebeurde in de haven.
12. Mevrouw Thiébaud vraagt wat er gebeurde met de tweede persoon, die toekwam met dezelfde boot en die zich in een gesloten centrum bevindt. De heer Geysen zegt dat in geval van een negatieve beslissing deze persoon niet wordt teruggestuurd met dezelfde boot maar dat de reder wel verantwoordelijk is voor de kost van de repatriëring. Er zijn twee mogelijkheden wanneer een persoon per boot aankomt en asiel aanvraagt: ofwel blijft de persoon op de boot tijdens zijn asielaanvraag, die dus moet geïmmobiliseerd worden in de haven gedurende een termijn van maximum 2 maanden (wat een belangrijke kost met zich meebrengt) ofwel engageert de reder zich om de kost voor de repatriëring op zich te nemen. Aangezien de kost van een vliegtuigticket beduidend lager ligt dan de kost van het immobiliseren van het schip gedurende 2 maanden, kiezen de rederijen meestal voor de tweede mogelijkheid.
13. Mevrouw Houben vraagt of er aan asielzoekers die een verklaring afleggen op DVZ en daar ook een vragenlijst laten invullen steeds een kopie van deze documenten wordt meegegeven. De heer Geysen zegt dat de instructie zo is dat aan iedereen een kopie van de *vragenlijst* moet meegegeven worden. De asielzoekers tekenen hier in principe ook een ontvangstbewijs voor af. Van de *verklaring* wordt geen kopie meegegeven.
14. Mevrouw Crauwels vraagt te willen herhalen (cf. vorige contactvergadering) wanneer een asielzoeker nu precies op een vast adres wordt ingeschreven. De heer Geysen legt uit dat asielzoekers die geen vast adres opgeven, geregistreerd worden met als adres "DVZ". Indien zij wel een vast adres opgeven, worden ze overeenkomstig de Omzendbrief betreffende het houden van het wachtregister van 30 oktober 1995 onder dit adres ingeschreven. Dit wordt aldus doorgegeven aan de betrokken gemeentes, die vervolgens nagaan of de persoon ook effectief op dit adres verblijft. Als dit niet zo blijkt te zijn, worden personen geschrapt. Mevrouw Crauwels merkt op dat er een probleem rijst wanneer mensen de facto in een bepaald LOI verblijven, mits goedkeuring van de bewoners van dit LOI, maar daar wettelijk niet zouden mogen zijn. Aan deze personen wordt geen code 207 toegekend. De heer Geysen stelt dat dit onder de verantwoordelijkheid van de plaatselijke overheden, m.n. het OCMW en de burgemeester, valt.

15. De heer Renders vraagt welke termijn DVZ hanteert om in het kader van een Dublinprocedure het verzoek tot overname aan een andere Europese lidstaat te verzenden. Het valt niet zelden voor dat er een maand, anderhalve maand verstrijkt na het Dublininterview zonder dat een aanvraag tot overname wordt geformuleerd. De heer Geysen merkt op dat DVZ zich aan de wettelijke termijn van twee maanden houdt, maar geeft toe dat de cel Dublin met een achterstand van zo'n 300 dossiers kampt. De heer Renders signaleert dat ook de afgifte van de bijlage 26quater vaak weken, soms zelfs maanden op zich kan laten wachten. De heer Geysen erkent dit probleem en zegt dat ook hier de achterstand zich laat voelen. Binnen DVZ bestaat echter een 'multifunctionele cel', die ingezet kan worden op diensten die extra hulp kunnen gebruiken. Deze cel zal vanaf januari 2010 de cel Dublin gedurende drie maanden komen versterken. Eind april zou de achterstand aldus weggewerkt moeten zijn.
16. De heer Renders vermeldt het geval van een jonge Afghaan, bezocht te Vottem, die asiel aanvraag in het centrum. De geboortedatum op de bijlage 26 die hem aanbelangt is 01.01.1991. Deze jongere heeft dus verklaard zonder verdere precisering dat hij geboren is in 1991 en kan dus minderjarig zijn. Desalniettemin werd deze persoon niet gesignaleerd aan de dienst Voogdij. Wat is de praktijk van DVZ in zo'n geval? Is het normaal dat men aanneemt dat deze geboren is op 1 januari? De heer Geysen antwoordt dat in zo'n geval DVZ normaal gezien de persoon beschouwt als geboren zijnde op 31 december om te voorkomen dat een minderjarige eventueel verkeerdelijk als meerderjarig zou kunnen worden beschouwd. Hij kent het voornoemde geval niet en gaat dit nakijken.
17. De heer Renders vraagt of het mogelijk is om een regularisatieaanvraag 9ter in te dienen aan de grens? De heer Geysen zal dit moeten nagaan. Hij geeft mee dat het voor deze vragen steeds mogelijk is om de heer Gozin te mailen.
18. De heer Michiels vraagt wanneer er in het kader van een Dublinprocedure tot een verlenging van de termijn van 6 maanden wordt besloten die DVZ heeft om de overdracht van een asielzoeker naar een ander EU-land te realiseren. De heer Geysen antwoordt dat dit gebeurt wanneer een persoon "verdwenen" is en verwijst hiervoor naar de datum die op de bijlage van de asielzoekers wordt gezet waarop zij zich opnieuw moeten presenteren. Indien de asielzoeker op de vermelde datum niet opdaagt, wacht DVZ nog twee weken. Eens die weken verstreken zijn zonder een teken van de betrokken persoon, wordt hij/zij – overeenkomstig de Vreemdelingenwet – geacht impliciet afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag.
19. De heer Michiels verwijst naar de zaak van een asielzoeker aan wie twee weken voor het verstrijken van de genoemde termijn van 6 maanden een 26 quater werd afgeleverd. Hoe kan men in dit geval nog vaststellen dat de persoon "verdwenen" is en de termijn voor overdracht verlengen? De heer Geysen antwoordt dat DVZ ervan uitgaat dat de betrokken asielzoeker tot het einde van de termijn van 6 maanden heeft om zich vrijwillig naar de EU-lidstaat te begeven die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielaanvraag. Wanneer deze termijn verstreken is, richt DVZ een brief naar het opvangcentrum waar de persoon verblijft, dan wel naar de gemeente waar hij/zij is ingeschreven of naar het OCMW van de plaats waar het LOI waar de persoon verblijft gelegen is. Indien vastgesteld wordt dat de persoon zich niet meer op de ingeschreven plaats bevindt (door het opvangcentrum, het OCMW of de politie van de gemeente),

wordt hij/zij verondersteld “verdwenen” te zijn. Dit wordt vervolgens gemeld aan de andere EU-lidstaat. Wanneer de persoon later opnieuw opdaagt, wordt zijn asielprocedure gereactiveerd en gaat DVZ ervan uit dat zij 18 maanden hebben, na de (impliciete) aanvaarding van overdracht door de betrokken EU-lidstaat, om de overdracht uit te voeren.

20. De heer Wolff stelt vast dat DVZ de overdrachten naar Griekenland in het kader van de Dublinprocedure in november opnieuw hernomen heeft. Hij verwijst tevens naar de uitspraken die het Europese Hof van de Rechten van de Men in een aantal van deze dossiers heeft gedaan, waarbij het Hof België een tijdelijke maatregel heeft opgelegd, vragende de overdracht naar Griekenland te schorsen. Is dit geen teken aan de wand dat er zich in Griekenland ernstige problemen stellen en is een overdracht naar dit land bijgevolg wel aangewezen? De heer Geysen zegt dat het Hof geen algemene uitspraken doet en geval per geval evalueert. DVZ handelt net zo. De heer Wolf wijst op het subsidiair karakter van een procedure voor het Europees Hof en stelt dat het niet de bedoeling kan zijn dat beroepen voor het Hof in alle dossiers worden ingediend.
21. De heer Wolf vraagt of het klopt dat er recentelijk een terugname- akkoord afgesloten werd tussen Kosovo en België, hetgeen de heer Geysen bevestigt. De heer Wolf wijst op een uitspraak van de Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa dd. 2 december 11., de heer Hammarberg, die lidstaten ten stelligste afraadt om personen gedwongen naar Kosovo terug te sturen¹. De vraag wordt doorverwezen naar het CGVS. De heer Dermaux bevestigt dat het CGVS de situatie in Kosovo nauwlettend opvolgt. Recentelijk zijn twee personen van het CGVS daar op missie geweest. Zij zijn op dit ogenblik bezig met het uitschrijven van een rapport.
22. Mevrouw de Ryckere pikt hierop in en bevestigt dat ook het HCR gealarmeerd is door de situatie in Kosovo. Ze verwijst naar nieuwe richtlijnen van het HCR mbt Kosovo die uitgekomen zijn op 9 november 2009², waaruit blijkt dat de situatie daar bijzonder complex is. Het HCR vraagt de asielinstanties om met deze richtlijnen rekening te houden en in het bijzonder zeer voorzichtig te zijn wanneer men de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief en het recent verblijf evalueert. Voornamelijk – doch niet alleen – Roma's uit Kosovo zijn zeer kwetsbaar. Naast Roma's worden ook Servische minderheden, personen uit een gemengd huwelijk, slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van huishoudelijk geweld en personen met een andere seksuele geaardheid in de richtlijnen als kwetsbare profielen aangeduid. Ook de toegang tot medische zorg in Kosovo is zorgwekkend. De heer Dermaux deelt na verificatie mee dat de situatie in Kosovo het voorwerp uitmaakt van regelmatige evaluaties, op grond van internationale rapporten (zoals het laatste standpunt van UNHCR) maar ook andere informatie (zoals bv. volgend op de missie van twee medewerkers van het CGVS of de deelname van vertegenwoordigers van het CGVS aan de laatste Eurasilvergadering mbt de situatie in dat land). De behandeling van asielaanvragen van Kosovo gebeurt, zoals bij alle asielaanvragen, op individuele basis. In 2009 werden 55 erkenningsbeslissingen genomen

1

<https://wed.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1552077&Site=DC&BackColorInternet=F5CA75&BackColorIntranet=F5CA75&BackColorLogged=A9BACE>

² <http://www.unhcr.org/refworld/category.POLICY.UNHCR...4af842462.0.html>

voor onderdanen van Kosovo, hoofdzakelijk voor minderheden, meer in het bijzonder Roma's. Er waren geen toekenningen van subsidiaire bescherming.

23. Mevrouw Dogniez vraagt, in het kader van een projectaanvraag dat het Rode Kruis rond het thema gedwongen terugkeer ingediende, of de heer Geysen nogmaals duidelijk de criteria voor een gedwongen terugkeer kan opsommen. De heer Geysen zal zich hierover tegen de volgende contactvergadering informeren.

Mededelingen van het CGVS (de heer Dermaux)

24. De heer Dermaux geeft aan dat het CGVS 732 beslissingen heeft genomen in november 2009, waarvan 26 als gevolg van een probleem van handtekening van de beslissingen door de adjuncten van de Commissaris Generaal. De 732 beslissingen worden verdeeld als volgt: 137 erkenningsbeslissingen, 52 toekenningen van de subsidiaire bescherming (zijnde het grootste aantal in 2009, hetgeen het aantal subsidiaire beschermingen brengt op 337 op de dag van deze vergadering) en 423 weigeringen, waarvan 73 weigeringen van EU burgers, 15 technische weigeringen, 1 uitsluiting en 1 intrekking.
25. In november 2009 waren degenen die het vluchtelingenstatuut verkregen hoofdzakelijk afkomstig uit de volgende landen: Irak (25), Afghanistan (14), Guinee (12), Rusland (11) en Somalië (7).
26. In november 2009 waren degenen die het statuut van subsidiaire bescherming verkregen hoofdzakelijk afkomstig uit: Irak (37), Afghanistan(10), Somalië (4), en Eritrea (1).
27. Wat betreft de minderjarigen bedraagt het aantal positieve beslissingen (zijnde het vluchtelingenstatuut en subsidiaire bescherming) 60,3%.
28. De stijging van het aantal asielaanvragen impliceert een stijging van de werklust (momenteel zijn er 17.000 dossiers voor 2009). Het CGVS heeft momenteel 20 nieuwe medewerkers aan de slag die begin dit jaar operationeel geworden zijn. Het CGVS is nog steeds op zoek naar nieuwe kandidaten.
29. De heer Dermaux deelt mee dat het CGVS gesloten zal zijn in de week van 25 december 2009 tot 1 januari 2010. Desalniettemin zal een permanentie aanwezig zijn 28, 29 en 30 december bij de Dienst Advocaten. De vragen voor de kopies van de dossiers zullen op voorhand moeten worden ingediend, ten laatste voor 10 uur en de dossiers zullen moeten worden opgehaald tussen 11 uur en 's middag dezelfde dag.
30. Het CGVS werkt ook aan een DVD in samenwerking met Fedasil over de asielprocedure in 10 talen. Deze zal beschikbaar zijn begin 2010.
31. Mevrouw Dogniez vraagt of er een ontwikkeling is aangaande de (niet) behandeling van de dossiers van personen die geen opvangplaats kregen toegewezen. De heer Dermaux antwoordt dat er geen verandering is, deze dossiers worden nog steeds niet behandeld. Op dit ogenblik worden de mensen die niet in een centrum worden opgevangen niet opgeroepen.

32. Mevrouw Dogniez vraagt of er lijsten bestaan van de personen die een niet-toewijzing hebben gekregen, zodoende dat het CGVS er bij de behandeling van hun asielaanvraag achteraf rekening mee zal kunnen houden dat het om een dergelijke persoon gaat. De heer Dermaux stelt dat er op dit ogenblik geen lijsten bestaan, maar er op het CGVS wel bij stilgestaan is dat dit nodig is. Er wordt over nagedacht.
33. De heer Vinikas vraagt naar het vervolg van het hervestigingsprogramma. De heer Dermaux antwoordt dat de 47 kandidaten allemaal erkend zijn als vluchteling. Ze zijn momenteel in opvangcentra en gaan binnenkort naar individuele opvangplaatsen. Het project rond de hervestiging en de samenwerking tussen het CGVS en Fedasil in het kader van dit project wordt door deze laatste zeer gunstig geëvalueerd. Of er een vervolg komt aan dit project is echter in hoofdzaak een politieke beslissing.
34. De heer Renders komt terug op de vraag gesteld op de laatste vergadering aangaande de duur van de behandeling van de asielaanvragen in gesloten centra en meer specifiek de soms belangrijke termijn alvorens een interview wordt gehouden. Zijn deze termijnen het gevolg van de zware werklast op het CGVS? Worden de dossiers van mensen in gesloten centra prioritair behandeld? De heer Dermaux antwoordt dat de dossiers van mensen in gesloten centra wel degelijk prioritair worden behandeld, zowel wat betreft het toewijzen aan een dossierbehandelaar als op het niveau van de behandeling eens deze is toegewezen. Er is inderdaad vertraging geweest in een specifiek dossier waarover werd gediscussieerd (een persoon van Irakese nationaliteit), maar het resultaat van deze interne discussies op het CGVS was een erkenning. Het komt voor dat in bepaalde dossiers een bijkomende richtlijn noodzakelijk is, die de gebruikelijke termijnen kunnen verlengen.
35. De heer Beys heeft twee vragen aangaande de dossiers van NBM. De eerste betreft de gemiddelde termijn van een behandeling van een asielaanvraag van een NBM. De heer Dermaux zal zich hieromtrent informeren. Een tweede vraag betreft het erkenningspercentage gegeven voor NBM, werd dit berekend ten aanzien van het geheel van de aanvragen ingediend in een bepaalde periode of ten aanzien van het geheel van genomen beslissingen in een bepaalde periode. De heer Beys is van mening dat de tweede methode onjuiste resultaten geeft. De heer Dermaux antwoordt dat alle statistieken op het CGVS als basis de analyse van de beslissingen in een bepaalde periode betreffen en dat dit de enige praktisch mogelijke manier is.

Mededelingen van het IOM (de heer Halimi)

36. De heer Halimi geeft de cijfers voor de maand november 2009: in november 2009 werden in totaal 224 personen teruggekeerd in het kader van het REAB- programma, 135 mannen en 89 vrouwen, onderverdeeld als volgt: 34 mensen zonder papieren (categorie A), 22 afgewezen asielzoekers (categorie B) en 168 personen die hun procedure hadden stopgezet (categorie C).
37. De voornaamste nationaliteiten waren: Brazilië (79), Slovenië (24), Oekraïne (22), Mongolië (13), Georgië (11).

38. 155 personen werden door NGO's naar het IOM doorverwezen, 41 door de federale centra, 9 door het Rode Kruis en 5 door de Dienst Vreemdelingenzaken.
39. Tot eind november staat de teller voor het jaar 2009 op 2.446 personen, waarvan 264 mensen zonder papieren (categorie A), 485 afgewezen asielzoekers (categorie B) en 1.697 personen die hun procedure hadden stopgezet (categorie C).
40. 829 van hen werden naar Brazilië teruggebracht, 244 naar Oekraïne, 151 naar Mongolië, 126 naar Slovenië en 116 naar Rusland.
41. We merken dat het aantal aanvragen voor een begeleide terugkeer via het IOM opnieuw stijgt. In september waren er 183 aanvragen, in oktober 158, maar in november opnieuw 224. Ook voor de maand december is opnieuw een stijging voelbaar.
42. Het IOM is een infocampagne gestart voor de groep die het meest beroep op hen doet, met name de Brazilianen, dit naar aanleiding van het onderzoeksrapport dat begin dit jaar door IOM rond hen werd uitgebracht. De bedoeling van de campagne is om de Brazilianen meer te informeren over hun rechten en plichten, de toegang tot de arbeidsmarkt en de mogelijkheden om in België een verblijfvergunning te bekomen.
43. Het IOM start volgend jaar met vijf nieuwe projecten:
- a. Awareness Raising and Capacity Building of Stakeholders regarding Assisted Voluntary Return and Reintegration in Targeted Cities (Gent, Liège and Brussels) through the Development of Innovative Information Tools.
In het kader van dit project zal bijvoorbeeld in elk van de opgegeven steden een stadsambtenaar aangeduid worden die het aanspreekpunt zal moeten worden voor informatie rond vrijwillige terugkeer.
 - b. A comprehensive assisted voluntary return and reintegration approach to targeted countries
Via monitoring en evaluatie van de terugkeer van door IOM begeleide personen naar twee specifieke landen, m.n. Kongo en Marokko, wordt gezocht naar wat er nog meer kan geboden worden om een geslaagde reïntegratie in het land van herkomst te garanderen.
 - c. Enhanced Assisted Voluntary Return and Reintegration Support from Belgium
In het kader van dit project zullen bijkomende middelen ter beschikking gesteld worden van terugkeerders : 400 gezinnen zullen een premie van 1.500euro ontvangen teneinde hun reïntegratie te bevorderen, 100 personen zullen eenzelfde bedrag ontvangen met het oog op het opstarten van een professionele activiteit en aan 100 kwetsbare personen zal een extra premie van 500 euro worden gegeven.
 - d. Exchange of information and practices in 6 EU member states on AVRR or persons with mental and physical disabilities
De naam van project spreekt voor zich.
 - e. Website on Assisted Voluntary Return and Reintegration
Idem.

Mededeling van Fedasil

44. Mevrouw Machiels deelt mee dat de bezettingsgraad van het algemeen opvangnetwerk van Fedasil op dit ogenblik 108% bedraagt. Specifiek voor wat NBMV betreft (die bij

aankomst in eerste instantie in een federaal centrum worden opgevangen, vooraleer door te stromen naar de OCC's) is de bezettingsgraad 123%. Momenteel zitten een 100tal NBMV in één van de opvangcentra van Fedasil, die niet noodzakelijk aangepast zijn aan de noden van minderjarige vreemdelingen.

45. Tegen eind 2009 is er een capaciteitsuitbreiding van 750 nieuwe plaatsen voorzien. Er wordt een centrum geopend door het Rode Kruis in Heusden- Zolder, ook Croix Rouge zorgt voor nieuwe plaatsen in het opvangcentrum van Banneux en bijkomend zullen plaatsen worden gecreëerd in LOI's. In Dinant wordt een tijdelijk opvangcentrum geopend en verschillende appartementen van de oude gendarmerie, her en der over het land verspreid, zullen ter beschikking gesteld worden van asielzoekers. Concreet: 120 plaatsen in LOI, 94 plaatsen in Heusden-Zolder, 140 plaatsen te Banneux, 240 plaatsen in Dinant en 150 plaatsen in oude appartementen van de rijkswacht, beheerd door Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Cire.
46. Voor 2010 zou op nogmaals 2.500 nieuwe plaatsen worden gerekend. Hiervoor is nog geen exacte planning uitgetekend.
47. Het aantal niet-toewijzingen bedroeg tot nog toe 1.300. In de hotels worden nog steeds iets minder dan 1.200 personen opgevangen. De asielzoekers die een beslissing van niet-toewijzing hebben ontvangen zullen niet meer in het opvangnetwerk worden opgevangen.
48. De instroom is nog steeds hoog omwille van de stijging van het aantal asielaanvragen in vergelijking met het begin van dit jaar. In vergelijking met vorige maand is het aantal asielaanvragen echter opnieuw licht gedaald. Ongeveer 1.900 personen zijn uit de centra vertrokken als gevolg van de maatregel waarbij de code 207 van het opvangcentrum werd gewijzigd in een code 207 van het OCMW. De voorlopige maatregel die voorzag in de vrijwillige opheffing van de code 207 loopt af op 15 december. 1.722 personen hebben hier beroep op gedaan en een aanvraag ingediend. 1.459 beslissingen werden reeds genomen. 476 personen hebben de opvangstructuren op basis hiervan reeds verlaten. De personen die van deze maatregel gebruik hebben gemaakt/maken beschikken wel over een termijn van 2 maanden te rekenen vanaf de beslissing om de opvangcentra te verlaten. Er worden derhalve in de nabije toekomst nog meer vertrekken op grond van deze maatregel verwacht.
49. Globaal gezien zijn de tendensen dus eerder positief te noemen. Fedasil wil zo snel mogelijk de personen die nu in hotels verblijven, laten doorstromen naar het opvangnetwerk. Het opvangmodel, volgens hetwelk asielzoekers van een eerste fase (centrum) na vier maanden naar de tweede fase (LOI) kunnen doorstromen, dat gelet op de problemen tijdelijk werd stopgezet, zou tegen 15 januari opnieuw opgestart kunnen worden.
50. Mevrouw Semokh pikt in op de intentie van Fedasil om zo snel mogelijk de hotels vrij te maken. Zou het niet beter zijn om in eerste instantie de personen die nu op straat staan op te vangen? Mevrouw Machiels wijst erop dat de opvang in hotels ook niet langer houdbaar is. De kinderen die daar verblijven hebben intussen een semester van het schooljaar gemist. Zij zullen met hun familie in eerste instantie naar de vrijgekomen plaatsen doorstromen, eerder nog dan de asielzoekers die Fedasil voor de rechtbank

daagden en een dwangsom verkregen per dag dat zij niet opgevangen worden. Naast het leegmaken van de hotels zal Fedasil proberen geen nieuwe niet-toewijzingen meer af te leveren.

51. Mevrouw Houben vraagt hoe de procedure verloopt volgens dewelke iemand het recht op verblijf in een hotel kan verliezen, omdat vermoed wordt dat hij feitelijk niet in het hotel verblijft? Mevrouw Machiels zegt dat hier bepaalde criteria voor bestaan, maar ze moet navragen welke dit precies zijn. Het is echter een realiteit dat een aantal personen een plaats in een hotel hebben toegewezen gekregen, hun maaltijdcheques komen ophalen maar niet in het hotel verblijven. Deze personen houden een plaats bezet die op dit ogenblik zeer kostbaar is. Een zekere controle hierop is dus nodig.
52. Mevrouw Thiébaud vraagt of de maatregel van vrijwillige opheffing van de code 207 mogelijks nog zal worden verlengd. Mevrouw Machiels zegt dat dit niet voorzien is. De heer Beys merkt op dat artikel 13 van de Opvangwet wel nog steeds van kracht is, volgens hetwelk Fedasil kan beslissen de verplichte plaats van inschrijving die werd toegewezen in bijzondere omstandigheden op te heffen.
53. De heer Beys vraagt meer uitleg bij de leeftijdsonderzoeken die Fedasil uitvoert wanneer bij het opvangen van een zelf verklaarde NBMV twijfels rijzen met betrekking tot zijn minderjarigheid. Mevrouw Machiels bevestigt dat dergelijke leeftijdsonderzoeken effectief gebeuren, alsook dat hierover contact geweest is met de Dienst Voogdij, die aan de resultaten van het onderzoek van Fedasil verder geen gevolgen verbindt. De testen zijn nodig omdat Fedasil een aantal plaatsen voorbehouden heeft voor de 'vooropvang' van NBMV. Wanneer naar aanleiding van het onderzoek blijkt dat de betrokken persoon meerderjarig is, wordt hij nog steeds opgevangen, maar komt de voor NBMV voorbehouden plaats weer vrij.
54. De heer Beys vraagt wat er kan verwacht worden na de stakingen van enkele dagen geleden in de opvangcentra van Sint- Truiden en Bevingen. Mevrouw Machiels legt uit dat er, zoals iedereen weet, sinds enkele maanden een overbezetting is in de centra. Om die overbezetting op te vangen werd geen bijkomend personeel voorzien. Aldus besliste Fedasil om, met wat nog resteerde van hun budget voor 2009, personeel aan te werven om de opvang van de asielzoekers te kunnen blijven garanderen, zolang de overbezetting aanhoudt. Bij nazicht van deze beslissing door de inspectie van financiën werd besloten dat dit eigenlijk niet kon. Als gevolg hiervan konden de tijdelijke contracten van de op deze manier aangeworven personeelsleden niet worden verlengd. Intussen is de Staatsecretaris Wathelet in de zaak tussengekomen om de situatie te deblokken. Mevrouw Machiels vermoedt dat de problemen op korte termijn opgelost zullen zijn.
55. De heer Beys vraagt of er iets gedaan wordt rond de afwijzende houding van de bewoners van Dinant ten aanzien van de oprichting van een tijdelijk asielcentrum in hun stad. Mevrouw Dogniez zegt dat de opening van dit centrum zal verlopen zoals dit voor elk centrum gebeurt. Er zullen diverse documenten verspreid worden waarop de missie van het Rode Kruis, het concept 'asielaanvrager', de Conventie van Genève etc worden uitgelegd. Er zijn contacten met plaatselijke organisaties en verenigingen die bij het opvanginitiatief betrokken worden. Het doelpubliek van het opvangcentrum in Dinant zijn

in hoofdzaak net toegekomen asielzoekers. Het moet gezien worden als een soort 'noodopvangcentrum'.

56. Mevrouw Semokh merkt op dat twee opvangcentra binnenkort de deuren zullen sluiten, waaronder het opvangcentrum in Ekeren. Mevrouw Machiels bevestigt dit. Voor dit centrum was van in den beginne afgesproken dat het maar voor tijdelijke duur geopend werd. Het is niet mogelijk gebleken de vooraf afgesproken termijn te verlengen. De eigenaar wenst een andere bestemming te geven aan zijn gebouw. Deze sluiting was reeds voorzien sedert twee jaar.
57. De heer Renders vraagt wat de kans is voor nieuw aangekomen asielzoekers om een opvangplaats te verkrijgen. Mevrouw Machiels zegt dat dit afhangt van het profiel van de persoon en de beschikbaarheid op de dag zelf, die kan verschillen.
58. De heer Vinikas vraagt of er in de centra maatregelen genomen worden ter preventie van de Mexicaanse griep. Mevrouw Dogniez meldt dat er vaccinaties voorhanden zijn en er bepaalde interne procédés van kracht zijn.

Mededelingen van VwV (mevrouw Houben)

59. Mevrouw Houben verwijst nogmaals naar de gestarte campagne van VwV 'Vluchteling wordt je niet uit vrije wil' en nodigt iedereen van harte uit op de campagneavond dd. 8 december 2009.

Mededelingen van JRS (de heer Renders)

60. De heer Renders kondigt de komst aan van nieuwe informatiefiches uitgebracht door JRS rond de (toepassing van) de Dublinprocedure in verschillende Europese landen (voorlopig zes, maar een uitbreiding van het aantal besproken landen op korte termijn is voorzien). De fiche is zowel voor asielzoekers bedoeld, als voor de personen die hen professioneel begeleiden (advocaten, sociaal assistenten, etc) en zal regelmatig geupdate worden (in ieder geval systematisch na verloop van zes maanden).

Link naar deze informatiefiches:

http://www.jrseurope.org/news_releases/Information%20sheet%20dublin%20II.htm

Mededelingen van het BCHV

61. Ter afsluiting van de contactvergadering deelt de heer Vinikas de data mee waarop de contactvergaderingen in het eerste helft van 2010 zullen gehouden worden: 12 januari '10, 9 februari '10, 9 maart '10, 13 april '10, 11 mei '10 en 8 juni '10.

**De volgende contactvergadering zal plaatsvinden op dinsdag 10 januari 2010 op de zetel van Fedasil,
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**